Într-o zi sentimentele …

Tonice pentru suflet:

https://independent.academia.edu/emystea/Tonice-pt-suflet

https://archive.org/details/@steaemy?query=Tonice+pentru+suflet

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Tonice+pentru+suflet

***

Undeva pe o insulă locuiau împreună o mulţime de sentimente. Fericirea, tristeţea, cunoaşterea, înţelepciunea şi multe altele, dar alături de toate acestea, locuia şi dragostea.

Într-o zi sentimentele au aflat că insula se va scufunda, aşa că fiecare din ele s-au grăbit să plece cât mai repede. Şi-au căutat bărci şi fiecare au părăsit insula, doar dragostea nu se grăbea să plece. Era singura căreia îi părea rău să părăsească acel paradis.

Când insula era aproape de a se scufunda, dragostea s-a hotărât să părăsească şi ea locul acela magnific, însă avea nevoie de ajutor, de-aceea s-a hotărât să îl ceară ori-cui îi va ieşi în cale.

Bogăţia a trecut pe lângă dragoste într-un vapor imens.

Dragostea a spus: ***Bogăţie mă poţi lua cu tine?***

- Nu, nu pot. Am atâta aur şi argint în barca mea, încât nu se mai este loc şi pentru tine.

Dragostea s-a decis să întrebe vanitatea care tocmai trecea pe acolo într-o frumoasă barcă: ***Vanitate, te rog ajută-mă!***

- Nu te pot ajuta dragoste. Eşti toată udă şi mi-ai putea strica barca - a răspuns vanitatea.

Tristeţea trecea şi ea pe acolo, aşa că dragostea îi cere ajutorul: ***Tristeţe ia-mă cu tine, te rog!***

- O...dragoste, sunt atât de tristă, încât vreau să fiu singură!

Fericirea a trecut şi ea pe acolo, dar era atât de veselă încât nici nu a auzit când dragostea i-a cerut ajutorul.

Dintr-o dată s-a auzit o voce: " Vino, dragoste, te iau eu." Era un bătrânel.

Dragostea s-a simţit atât de binecuvântată şi atât de fericită încât a uitat să întrebe cum îl cheamă.

Când au ajuns pe uscat, bătrânelul a plecat urmând-şi calea lui.

Dragostea, realizând că a rămas datoare acelui bătrânel, a întrebat cunoaşterea, un alt bătrânel: Spune-mi te rog, cine m-a ajutat, cine a fost cel care m-a ajutat?

Era timpul - a răspuns cunoaşterea.

Timpul! - a spus dragostea mirată.

Dar de ce să mă ajute pe mine timpul?

Cunoaşterea a zâmbit şi a răspuns cu înţelepciune: Pentru că numai timpul este capabil să înţeleagă cât de mare şi minunată este dragostea.

